

Загадки старих подвір'їв

Autor: Yury - 20 грудня 2016 rok

Колоритні двори Одеси відомі не менше одеського театру Опери чи пам'ятника Дюку. І хоча їх не назвеш «візитками» міста, саме в старих двориках Молдаванки та Пересипу ще живе дух тієї Одеси, котру люблять мільйони. Поки що живе. Причому, на колись козацькому Пересипу можна навіть відчувати дух Хаджибея, котрий наші чорноморські козаки брали штурмом не один раз, але взяли назавжди — у спільному штурмі разом з солдатами удачі де Рібаса 12 вересня 1789 року. Вони дуже фото- та кіногенічні, ці старенькі дворики з білизнаю та мурами з ракушняку, і за це їх люблять художники, фотографи та кіношники. В них часто декілька входів-виходів (т.з. двори-протяги), і за це їх полюбують злодії та всілякі шахраї.

Є інші двори — ті, що зберегли свою колишню красу та розкіш — у центрі. В них живуть «замріяні коти» та хлопчик, що обіймає рибу, а в «будинку щастя» на радість мешканцям усього двору звили гніздо співочі птахи (такі нечисленні міські садиби збереглися на Буніна та Маразлієвської). Є двори-анекдоти, двори, що зберігають таємниці. Двори, котрим залишилось зовсім нічого — двори, які чекають перед знесенням свого Карло Боссолі, луганчанина (у сенсі, швейцарця з Лугано:)), що здобув європейської слави «допитливого репортера у живопису». Живучи в Одесі під заступництвом графа Воронцова, він застав та встиг намалювати руїни Хаджибея. То було колоритне місто, королівський порт — на хвилиночку, як кажуть в Одесі! А з приводу шахраїв від історії, що вкрали в Одесі не хвилинку, а цілі століття — то вам сюди: mysliwies.livejournal.com/1987421 Перша згадка про Одесу-Хаджибей-Кочубеев-Коцубієв датується 19 травня 1415 року. Її автор — видатний польський історик Ян Длугош. У своїй багатотомній праці «Хроніки славного королівства Польщі» він так описує цю подію: «Крім того, в той час прибули до короля польського Владислава послы патріарха та імператора грецького з листами й запечатаними документами, які їх засвідчували, вони повідомили королю про те, що турки їх всіляко мучили й гнобили, та просили тільки надати їм допомогу зерном.

Король Владислав, у святому співчутті, побажав прийти їм на допомогу в складній ситуації, надав запитування про кількість зерна і визначив, що отримати його вони зможуть в його королівському порту Качубійов». Вперше нова назва міста — Одеса — засвітилося в одному з чергових указів «Про закладання Вознесенської губернії» як «Одесса, татарами Гаджибей именуемый» (січень 1795 року). Словом, ласкаво просимо в «королівські» двори старої Одеси! А Боссолі, повернувшись додому, став разом з Гарібальді боротися за об'єднання Італії. Деякі гарібальдійці, як дід відомого одеського кіно- та театрального композитора Антоніо Спадавеккіа, втекли від переслідувань в Одесу, але це вже зовсім інша історія...

Image not found or type unknown

© UnexploredCity 2018. All rights reserved.